

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 48 (13/00) - 000406

arbetarmakt.com

Innehåll

- 5 000 arbetstillfällen hotade vid Englands största bilfabrik
- Tummen ner för läraravtalet
- Försvara Mia Halvarsdotter
- Stöd Arbetarmakts insamling
- Nyheter på hemsidan

5 000 arbetstillfällen hotade vid Englands största bilfabrik

Mer än hälften av de 9 000 arbetarna vid Storbritanniens största bilfabrik i Longbridge i Birmingham kommer att få sparken om de nya ägarna, Alchemy, får som de vill. De planerar att skala ner vad som en gång var Storbritanniens största biltillverkare till en mindre sportbilstillverkare. Samtidigt hotas jobben vid Landrover-fabriken genom en planerad försäljning till Ford.

Den tyska biljätten BMW köpte Rover-gruppen 1996. Men trots ökad produktivitet beslöt BMW, efter en förlust på 1,3 miljarder pund, att sälja av större delen av företaget till en grupp kapitalister med rykte om sig att aggressivt omstrukturera företag. Som en följd av detta beslut rusade BMW:s aktier omedelbart i höjden.

Blairs New Labour-regering försökte med lock och pock förmå BMW att stå kvar som ägare, men BMW körde över såväl regeringen som arbetarna vid företaget. Ställd inför faktum valde den marknadsvänliga Blair-regeringen att titta på medan jobben slaktas.

De fackliga ledarnas reaktion var inte mycket bättre. Efter att ha hotat med kraftåtgärder har de fackliga ledarna övergått till att hoppas på alternativa lösningar och vädjanden till arbetsgivarna.

Workers Power, Arbetarmakts engelska systerorganisation, förespråkar däremot en klasskampslösning. Det har i flygblad uppmanat Rover-arbetarna att omedelbart ockupera företagets anläggningar och hålla dessa som gisslan för att stärka arbetarnas förhandlingsläge. Det uppmanar dessutom de anställda att kräva förstatligande av hela Rover-gruppen utan kompensation till ägarna och under arbetarkontroll, och att kräva att regeringen garanterar jobben till dess en acceptabel lösning tagits fram.

Tummen ner för läraravtalet

Medlemsomröstningar om det femårsavtal som ledningarna för de båda lärarförbunden - Lärarförbundet och Lärarnas Riksförbund - har förhandlat fram med Kommunförbundet, kommer att gå av stapeln inom kort. Eftersom kritiken har varit mycket hård inom de båda förbunden - vilket

inte minst framgår av de intensiva diskussionerna på organisationernas hemsidor - mobiliserar den fackliga byråkratin för fullt för att sälja avtalet till medlemmarna.

Styrelserna hävdar att det nya avtalet kommer att ge lägst 20 procent i lönehöjningar. I verkligheten är det enda som garanteras i avtalet 10,5 procent på riksnivå - men i och med den individuella lönesättningen som infördes i och med det förra avtalet är det fullt möjligt att en del lärare inte ens kommer att komma få detta. Eller som det uttrycks i Lärarförbundets presentation, det finns "ingen garanti att varje individ får en höjning". Allt beror på i vilken utsträckning deras arbetsgivare, kommunerna, betraktar dem som acceptabla lärare. 10,5 procent är för övrigt en summa som nått och jämt kompenserar för reallöneförsämringen under avtalsperioden, förutsatt att inflationen inte överstiger mer än 1,5-2 procent per år.

Resten av lönehöjningarna är tänkta att tillkomma genom lokala förhandlingar där de lokala organisationernas styrka kommer att vara av helt avgörande betydelse för hur lönerna kommer att utvecklas. Sannolikt kommer därför, om avtalet går igenom, gapet mellan lärarlönerna i storstäderna och resten av landet att fortsätta öka eftersom landsortskommunerna, så länge inte statsanslagen inte ökas markant, av rent nödvång kommer att slåss om vartenda öre. Något som i sig bara understryker behovet av att förstatliga hela skolväsendet inte bara för att garantera likvärdig utbildningsstandard över hela landet utan även likvärdiga lärarlöner i hela landet - det skulle till och med skapa möjligheter att betala högre löner i glesbygdsområden för att locka dit kvalificerade lärare.

Det finns heller inga garantier för att arbetsbördan inte kommer att öka för en redan hårt arbetsbelastad yrkeskår där allt fler funderar på om de verkligen kommer att orka fortsätta som lärare. Tvärtom ges kommunerna ett ännu större inflytande över lärarnas arbete genom att lönesättningen ännu hårdare kommer att knytas till mål och resultat. Något som bara det borde stämma till eftertanke, i synnerhet som många kommuner har utsatts för hård och berättigad kritik för sin bristfälliga hantering av kommunaliserade skolväsendet.

För att ytterligare öka pressen för att rösta ja varnar lärarförbundens ledningar för att det kommer att bli ett ettårsavtal som kommer att ge ungefär lika mycket som alla andra kommer att få. Men, och det har redan pekats ut från flera håll, det är ju vad lärarna ändå skall få under femårsavtalets första år. En del mer kreativa försvarare av ledningarna påstår till och med att ett nej skulle göra det svårare att förhandla fram ett bättre avtal, som om det skulle vara lättare för Kommunförbundet att driva igenom ett ännu sämre avtal om majoriteten klart säger nej till det avtal som nu föreligger.

Sammanfattat finns det ingen anledning att rösta ja till ett dåligt avtal. Rösta nej - och kräv en omfattande medlemsdiskussion om kampen för ett bättre avtal.

Ett nej skulle vara en kraftfull signal till landets löntagare att en av landets större löntagargrupper inte längre finner sig i låga löner och dåliga arbetsvillkor. Ett steg som skulle kunna bli den fackla som sätter hela avtalsrörelsen i brand och tvingar den fackliga byråkratin att ta större hänsyn till sina medlemmar än till statens och arbetsgivarnas påbud.

Försvara Mia Halvarsdotter

Mia Halvarsdotter avstängdes nyligen från lärarhögskolan i Malmö sedan en journalist på tidningen Arbetet Nyheterna ringt dit och frågat hur de kunde ha en elev som öppet och vid upprepade tillfällen försvarat de autonomas aktioner i olika media. Arbetarmakt är ingen anhängare av de autonoma och har vid flera tillfällen tagit upp skillnaden mellan de autonomas hopplösa politik och revolutionär marxistisk politik, men det innebär inte att vi stödjer avstängningen av Mia Halvarsdotter.

Vi är motståndare till varje typ av "berufsverbot", för att använda den ökända tyska termen för yrkesförbud för personer med för makthavarna misshagliga åsikter. Vi är alltför väl medvetna om vad en sådan "vetorätt" leder till; åsiktsförbud, utrensningar och likriktning.

Avstängningen av Mia Halvarsdotter understryker dessutom det borgerliga samhällets dubbeltänkande: Det är fullt acceptabelt att predika kapitalismens evangelium och försvara en världsordning som innebär svält och umbäranden för miljoner och åter miljoner, medan det däremot betraktas som "extremism" att kritisera och ifrågasätta denna orättfärdiga ordning.

Stöd Arbetarmakts insamling

Till sommaren kommer Arbetarmakt och dess systerpartier att samlas för att hålla Förbundet för en revolutionär kommunistisk internationals (FRKI) femte kongress och diskutera perspektiven för de kommande åren. För att bidra till kostnaderna för kongressens genomförande har Arbetarmakt startat en insamling med 25 000 kronor som målsättning.

Bidra du också! Sätt in ditt bidrag på Arbetarmakts postgiro 47 40 254-0. Skriv "världskongress" på inbetalningskortet.

Nyheter på hemsidan

Klasskrig i Australien

- Artikel (Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 6-7 1998)

http://www.arbetarmakt.com/texter/kl_au.html

Efter rättegången: vad händer med PKK?

- Artikel (Arbetarmakt nummer 4 1999)

<http://www.arbetarmakt.com/tidning/nummer69/artikel9.html>

Victor Serge om stalinismen

- Artikel (Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 13 1996)

(Recension av Victor Serges bok "Russia Twenty Years After")

<http://www.arbetarmakt.com/texter/serge.html>